

[Erik Hansen.]

ikke nu straffe dem, der har foretaget deres økonomiske planlægning på grundlag af loven, fordi lovgivningsmagten nu ønsker at ændre gældende regler.

Det radikale venstre mener, det nødvendigt, at vi i udvalget arbejder grundigt med overgangsbestemmelserne, og da ministerens forslag jo er kommet meget sent, kan det betyde, at vi ikke når at blive færdig i denne samling, men hellere en god løsning i oktober end en dårlig i maj.

Niels Westerby: Det kan vel ikke være opgaven, at vi som flere af de foregående ordførere giver os til at drøfte den almindelige skattepolitik, herunder kildeskattens indførelse og skattefradragreglens ophævelse, men derimod at prøve på at koncentrere os om den rent tekniske opgave, som er indeholdt i det lovforslag, finansministeren har fremsat.

Det er klart, at lovforslaget kredser meget om de mennesker, der har forudbetalt skat, og der kan vel nok være en gruppe af medborgere, som ekstraordinært i december måned 1966 har forudbetalt hele deres skattebeløb for at komme til at tilsvare mindre i skat fremover. På den anden side er der også mange af dem, der har forudbetalt skat, som har gjort det i en lang årrække, og de mennesker, der for måske 2, 3, 4 år siden er begyndt på denne ordning og har måttet fortsætte med det og har indrettet deres økonomi på denne ordning, kan vel ikke siges at have spekuleret i den såkaldte skattereform med ophævelse af skattefradragreglen, som de to partier her i tinget gennemfører. Det rejser igen meget store vanskeligheder: at hvis man skal sørge for, at de, der har forudbetalt skat igen mange år, og som har været nødt til at fortsætte, fuldt ud får den forventning opfyldt, som de med rette har kunnet nære, medens man samtidig vil straffe dem, der ekstraordinært har forudbetalt skat ved udgangen af 1966, så kommer man ind i nogle fantastisk vanskelige tekniske pro-

blemer, og dér ender vi på samme måde, som vi så ofte er endt herinde i det høje ting, i dette, at hvis man vil gennemføre noget, der er retfærdigt, fuldt retfærdigt — man kan også kalde det millimeterretfærdighed — så opnår man en teknisk uhyre kompliceret løsning. Ordninger, der fører til gennemgang af titusinder eller hundredtusinder af selvangivelser på ny for at finde ud af en praktisk løsning på problemet, er der vel næppe nogen der for alvor vil foreslå.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at finansministerens lovforslag, som er af teknisk karakter, er det helt rigtige; jeg føler, at det er en mulighed, og det må vel være en mulighed sammen med mange andre.

Det er for så vidt en tilfredsstillelse for mig at kunne konstatere i dag, at lovforslaget vel ikke bliver gennemført i denne samling; men det er vel et gode, at vi kan komme til at drøfte det i dag, og at det kan drøftes i et udvalg, der også kan mødes i sommerens løb. Nu har vi jo ikke så forfærdelig megen glæde af udvalgsdrøftelser, da vi ikke er udvalgsberettigede; men vi kan vel sideløbende med udvalget foretage vores undersøgelser og arbejde med dette lovforslag, så derfor vil jeg ikke ganske afvise finansministerens lovforslag som en af mulighederne. Men jeg vil gerne præcisere, at der antagelig må være flere andre muligheder, der kan komme på tale, til løsning af det meget intrikate problem om overgangsreglerne, som man er nødt til at stille på benene, når man går fra det ene system til det andet.

Jeg kan for så vidt ikke deltage i andre ordføreres udtalelser om, at man skal gennemføre overgangsreglerne over en bank, det vil altså sige ophæve skattefradragreglen og indføre kildeskatteordningen samtidig og så tage en større omgang overgangsregler på én gang. Det må for så vidt være en underordnet ting, om man skal lave overgangsregler et par gange af mindre vidtrækkende karakter eller én gang af mere vidtrækkende karakter. Derfor tror